

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam - Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko Pawłowi Dworzeckiemu

(Sprawa C-108/16 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Artykuł 4a ust. 1 — Procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Warunki wykonania — Powody fakultatywnej odmowy wykonania — Wyjątki — Obligatoryjne wykonanie — Kara orzeczona zaocznie — Pojęcia „osobiste wezwanie do sądu” i „formalne powiadomienie inną drogą” — Pojęcia autonomiczne prawa Unii)

(2016/C 260/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strona w postępowaniu głównym

Paweł Dworzecki

Sentencja

- 1) Artykuł 4a ust. 1 lit. a) decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tym przepisie wyrażenia „wezwana osobiście” a także „inną drogą” rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie” stanowią autonomiczne pojęcia prawa Unii i należy interpretować je w sposób jednolity w całej Unii Europejskiej.
- 2) Artykuł 4a ust. 1 lit. a) decyzji ramowej Rady 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że nie spełnia warunków określonych w tym przepisie samo wezwanie, takie jak w postępowaniu głównym, które nie zostało doręczone bezpośrednio zainteresowanemu osobiście, lecz zostało przekazane pod jego adresem dorosłemu domownikowi, który podjął się oddać je do rąk zainteresowanego, jeżeli europejski nakaz aresztowania nie pozwala na upewnienie się, czy i ewentualnie kiedy ten dorosły domownik faktycznie oddał to wezwanie zainteresowanemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 23 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Paris – Francja) – Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Sprawa C-319/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)

(2016/C 260/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Sentencja

Postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedstawionego przez cour administrative d'appel de Paris (Francja) postanowieniem z dnia 22 czerwca 2015 r., zostaje umorzone.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Sprawa C-520/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 53 § ust. 2 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 akapit drugi i art. 54 — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Artykuł 6 ust. 1 — Nadzwyczajna skarga do prezydenta Republiki Włoskiej — Sprzeciw wobec skargi wniesiony przez stronę sporu — Zmiana tej nadzwyczajnej skargi na skargę do sądu — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Brak — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2016/C 260/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)

Strona pozwana: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

przy udziale: Roche Italia SpA, Novartis Farma SpA, Regione Marche

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Consiglio di Stato (rada państwa, Włochy), postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. (sprawa C-520/15).

(¹) Dz.U. C 398 z 30.11.2015.